

[Boligministeren.]

skal anvendes som udlejningslejlighed, således at man i denne periode får en rimelig benyttelse af den boligmasse, der er til rådighed for den lejlighedssøgende del af befolkningen, der ønsker — og kun har råd til — at bo i den ældre boligmasse. En køber, der selv ønsker at benytte en sådan ejerlejlighed, må derfor i almindelighed opfylde samme betingelser som en lejer med hensyn til husstandens størrelse og sammensætning ved en flytning. Da forslaget har givet anledning til megen tvivl, vil jeg gerne, hvis boligudvalget ønsker det, overveje et ændringsforslag, der tydeliggør bestemmelsen. Herved kan det også blive præciseret, i hvilke tilfælde kommunalbestyrelsen bør kunne give sit samtykke.

Jeg håber, at jeg med disse bemærkninger vedrørende ejerlejlighedsloven og mine bemærkninger om baggrunden for den stramning, der her er tale om, har svaret på de spørgsmål, der fra forskellige ordførere er rejst.

Det undrede mig lidt, at hr. Hastrup nu benytter en Herningundersøgelse, som vel dårlig er kendt af offentligheden på dette tidspunkt. Jeg vil da meget gerne være med til at foretage en ny undersøgelse på baggrund af hr. Diderichsens tal fra den sammenligning, der er foretaget i dette område. Men jeg vil i dette øjeblik henvise til de oplysninger, vi fik i boligudvalget, mens hr. Hastrup var boligminister, om en tilsvarende undersøgelse, hvor også Herningområdet var med, som beviste, at der i realiteten ingen forskel var i priserne, selv om man måske i første omgang påstod det. Jeg tror, at situationen, der var årsag til den nævnte undersøgelse, er meget analog med den påstand, der i dag fremsættes, og jeg ved ikke, om resultatet af nye undersøgelser vil blive, at vi får samme konklusion, som vi fik i den forrige regerings tid af en lignende undersøgelse. Men hvis vi kan få materialet i boligministeriet, vil vi meget gerne foretage denne undersøgelse og disse beregninger.

Må jeg om de mere generelle angreb imod den sociale sektor, imod det almennyttige boligbyggeri, at de ikke er i stand til at bygge billigere, end tilfældet er, sige, at jeg er enig i, at vi skal gøre, hvad vi overhovedet kan for at foretage undersøgelser, analyser og gribe om nælden, hvor der er en

nælde at gribe om, for at få ændret de økonomiske vilkår for vort boligbyggeri og også resultaterne af den virksomhed, som boligselskaber og bygherrer på alle fronter både i parcelhusektoren, i den private sektor og i den sociale sektor udfolder. Men må jeg minde om, at det stort set er de samme entreprenørfirmaer, der bygger den private boligmasse og i den sociale sektor; det kan måske gøre undersøgelserne lettere. Der blev talt om karteller i forbindelse med de sociale selskaber — jeg tror, det var fra hr. Guldbergs side. Dertil må jeg sige, at jeg ved ikke, hvor karteldannelsen findes, men det skal jeg da gerne sætte en undersøgelse i gang om, og det håber jeg også det kommende udvalg vil være enig med mig i.

Må jeg også minde om, at man ofte og lidt kortsigtet regner på, at nu foreslår vi 5½ pct., og så får den sociale sektor denne vældige rentefordel i forhold til den private sektor. Man glemmer jo at tage med i betragtning, at den private sektor over afskrivningsreglerne, skatteregnskabet, fratrækker sine renter og dermed, hvis trækprocenten er 50, også kun har en renteudgift på 5½ pct. De sociale selskaber har jo ingen sådan mulighed for at fratrække deres renteudgifter, så selv om sammenligningen måske ikke er lige, skal man i hvert tilfælde have disse forskelle med, når man anklager de sociale selskaber for at kunne bygge billigere. Vi må altså også her have fat i den private sektors udgiftsniveau for at klare tingene.

Hr. Hastrup spurgte mig om mine tanker vedrørende parcelhusområdet, og der lå ligesom i luften en fortsættelse af den valgbrochure, som det konservative folkeparti udsendte til parcelhusejere og rækkehusejere under valgkampen. Den var vist noget over målet. Jeg tror, jeg ikke én, men mange gange klart har givet til kende, at vi i socialdemokratiet, at vi nu også fra regeringens side helt og fuldt går ind for, at folk kan eje deres egen bolig. Jeg tror også, jeg tidligere har sagt, at der vel ikke findes et parti i dette land, som har gjort mere for, at den jævne mand med den jævne indkomst kunne få mulighed for at eje sin egen bolig, end socialdemokratiet. Der skal altså ikke herske tvivl om vor stilling til spørgsmålet om at eje sin egen bolig, og jeg synes også, det bliver understreget netop ved denne lovgivning, hvor man ligesom søger at ce-